(קדושין כו), ג) [קדושין נח. חולין קת. תמורה ל:],

ד) והדושיו נו: להמו סב.

יש"נ], ו) קדושין נח. סוכה

מ:. 1) ושביעית פ״ח מ״ז

ל) ונשא דן, מ) ודברים לבן,

תורה אור השלם

1. וְאֵת כָּל הַכַּלִים אֲשֶׁר הִוְגִיחַ הַמֶּלֶךְ אָחָז

במלכותו במעלו הכנו

והְקְדָשׁנוּ וְהִנָּם לְפְנֵי

2. וְלֹא תָבִיא תוֹעַבָה אֶל

בֵּיתֶרְ וְהָיִיתְ חַרֶם כְּמֹהוּ שַׁקֵּץְ תְשַׁקְּצְנוּ וְתַעַב תְתַעֲבָנוּ כִּי חַרֶם הוּא:

תאכלו את תבואתה:

אכלה הוא אל קנא:

הנהות הב"ח

(מ) גמרא אלא מכלים

כל"ל ואות ו' נמחק: (ב) רש"י ד"ה למעוטי וכו' אבל איהי. נ"ב פי'

(ג) ד"ה אלא וכו' גזרה

היא לפני וכו' ובתנחומא.

נ"ב וכן הוא בויקרא רבה סוף פרשה כ"ג ובבמד רבה תחלת פ' מ:

האשה שנהנה

דררי הימיח ר כנו ינו

מזבח יי:

(6) ואלא מכלים דכתיב יואת כל הכלים אשר

עין משפם נר מצוה

איתהנויי אסור מדרבנן ויש ליתן טעם ולחלק שאין האשה דומה כל כך לחליפי הדמים אי נמי משום פריה ורביה לא גזרו רבנן

ושביעית שני כתובין הבאים כאחר.

תימה הא אין שניהם שוין דעבודת

[ועי׳ מוס׳ חולין ד: ד״ה מותר]: בישום דהויא עבודת בוכבים

סימן כח סעיף כב: נה ה מיי' פ"ו מהלכות שמיטה ויובל הל' ו:

בר ר מיי׳ שם הלכה ז: בד ד מיי׳ שם הלכה ו:

רבינו חננאל מזבח ששיקצום מלכי יון מובוז ששיקצום מלכי זון לעבודת כוכבים דלמא שאני התם דכתיב קרא רהדיא וראו כה פריציח בהויא ובאו בה פויצים וחללוה אלא מן הכלים שהזניח אחז והא כלים לאו כוי דעה ויוהו דכתיב הכנו ואמר מר . מעשה אסרם ש"מ העושה שלו אסרו: אמרו משמיה עבודת כוכבים בורות אע"פ שאמרו המשתחוה לבעלי חיים לא אסרם כוכבים פירוש נתנם ולקח בחילופם עבודת כוכבים יוסי ורבנן פליגי חד אמר שנאמר והיית חרם כמוהו עבודת כוכבים ושביעית תהיה בהוויתה תהא כל הוא כמוה כו' וכבר למימר הם רבי ישמעאל בר׳ יוסי ורבנן דפרשין הזקנים ברומא אם אין מפני מה אינו מבטלה אמרו להז אילו לדכר רצונו בעבודת כוכבים

שגנזום והא אין אדם אוסר דבר שאינו שלו אלא כיון דעבד בהו דר' יוחנן אע"פ שאמרו המשתחוה לקרקע עולם לא אסרו חפר בו לשום בחליפין אסורין חליפי חליפין מותרין שנאמר הוא הוא ולא חליפי חליפין וחד אמר אפי׳ חליפי חליפיז אחיריי שני כתובין הבאין כאחד כו׳ כתיב הכא והיית פירשנוה במס׳ קדושין ובזולתה ואסיק׳ ואידך קסבר שני כתובין הבאין כאחד מלמדין ⁽¹⁾ אלא למ״ד מלמדין מאי איכא שאין העולם צריך לו היו הן עובדין לחמה

נב א מיי׳ פ״ח מהל׳ סמג לאוין מה טוש"ע י"ד

סימן קמה סעיף ז: גג ב ג מיי שם טוש"ע שם סעיף ט: בד ד מיי׳ פ״ה מהלכות

עשין מח טוש"ע אה"ע

לעזי רש"י

מוסף רש"י הכנו שגנזום. לאסירי בהנאה ואף על גב דלאו דידיה הוו שהיו כלי שרת (חולין מ.). מכרן וקידש בדמיהן מקודשת. לאין הדמים נתפסין באיסור קדושין נו:). אין מלמדין. מדלח כתיב חחד ונגמור כולהו יקדושיו כד.). מה קדש כתיב ביה, שוה יולא ווה נכנם תחתיו, יולא הקדש נמכר, דכל מכירה יולאה מכחו של זה ובא לזה והדמים נכנסין לרשות המוכר נקדושתה (שם). מתבערין בשביעיה

מקדושת שביעית, דבפירות

מברן וקדש בדמיהן מקודשת. פי׳ רש״י ודוקא קדושי אשה אבל ואלא מכלים. של בית המקדש שהזניחם אחז: איססרו להו. גזרו א לפילנב: בי סנהדרין מו: עליהם חזקיה וסיעתו איסור עולם אף להדיוט דקתני גמום ולא אמרינן ליפרקו וליפקו לחולין: חפר בו בורות. לעבודת כוכבים אסרה אף להדיוט: לא אסרן. להדיוט אפי׳ הן שלו: חליפין. החליפן

בעבודת כוכבים שהיתה לו עבודת כוכבים והחליפה לעובד כוכבים בבהמתו: הוא. כי חרם הוא: למעוטי ערלה. והכי משמע הוא תופס את דמיו כדאמרן כל שאתה מהיה אבל ערלה היא אסורה בכל מקום שהיא אבל דמיה אינה תופסת לאסרן ואם ש מכרן וקידש בדמיהן מקודשת דלא מיתפסי באיסורא וממונא הוא אע"ג דאיהו אסור לאתהנויי מינייהו מיהו ההיא הנאה מטיא ילה על ידי ערלה (כ) אבל איהי לא מערלה קא מטיא ליה י ודוקא קידושי אשה אבל איתהנויי מינייהו מדרבנן אסור: שני כתובין הבחין כחחד. לתפום דמיהן באיסורן אע"פ שהן אסורין בכ"מ שהן: הא דאמרן. והיית חרם כמוהו: 3. כי יובל הוא קדש בהן: הא דאמרן. והיית חרם כמוהו: 3. כי יובל הוא קדש בהיה לכם מו השנה קדש חופם את דמיו. דכתיב ופדה בערכד ווימרא כוז: מתבעריו. נאכליו הודם הביעור קודם שיכלה לחיה מן השדה אותו המין שמכר: ילא בשר ונכנם דגים. דכולי האי לא תפים: ופרי עלמו. פרי של שביעית שמכר ראשון: בותבר' אף אנו מחזיקין. ידיהן של אלו העובדין לחמה וללבנה אם היינו רואין ששאר עבודות כוכבים חריבות מעלמן ואלו היימות היינו מודים לחלו: גבו׳ פילוסופין. חכמי האומות: שעושים סלע שלי פומבי. רושם שלי שאני רושם בו ובלע"ז קויי"ן עושין הפקר לכל שכל הרוצה לחתום בו יחתום בו כלומר שבאין על הערוה על כרחי ומולידין: אלא שמטריחין אומי. שאני יוצר הוולד על כרחי ומולידין שהרי גזרה (ג) לפני שינהוג העולם כמנהגו. ומיבעיה לי היכה איתמר דריש לקיש ובאיזה מקרא הוא דורש קבלה זו שהקב"ה קובל על כך ובתנחומאם דריש מאותו פסוק לור ילדך תשי וגו׳ש: אל קנא. מתקנא לנקום את עובדיהם: עם החיים הוא עושה. מלחמה ומכלה את

ממונס: לאפיקים. אפיקי מולאי מים:

כוכבים חליפי חליפין אסורין עד סוף הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו כל העולם ובשביעית דוקא אחרון והקדשנו שואמר מר הכנו שגנזנום והקדשנו נתפס והשאר מותרין ואם כן אי הוי שהקדשנו אחרים תחתיהן והא אין אדם כתיב חד לא אתי חבריה מיניה וועי אוםר דבר שאינו שלו אלא כיון דעבד בהו מוספות הדושיו נה. ד"ה ושניז: מעשה איתסרו להו הכא נמי כיון שעשה לוקחין בה מעשה אסרה כי יאתא רב דימי א"ר יוחגן אע"פ שאמרו יהמשתחוה לקרקע עולם לא אסרה חפר בה בורות שיחין ומערות אסרה כי אתא רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן אע"פ שאמרו המשתחוה לבעלי חיים לא אסרן יעשאן חליפין לעבודת כוכבים אסרן כי אתא רבין אמר פליגו בה רבי ישמעאל ב"ר יוםי ורבגן חד אמר חליפין אסורין חליפי חליפין ימותרין וחד

אמר אפילו חליפי חליפין נמי אסורין מ"מ דמ"ד חליפי חליפין אסורין אמר קרא בוהיית חרם כמוהו יכל שאתה מהיה ממנו הרי הוא כמוהו ואידך אמר קרא ²הוא הוא ולא חליפי חליפין ואידך ההוא מיבעי ליה למעומי ערלה וכלאי הכרם ישאם יומכרן וקידש בדמיהן מקודשת ואידך ערלה וכלאי הכרם לא צריכי מיעומא דהויא להו עבודת כוכבים ושביעית שני כתובין הבאין כאחד סוכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין עבודת כוכבים הא דאמרן סוכל שביעית דכתיב כי יובל היא קדש תהיה לכם ימה קדש תופס את דמיו ואסור אף שביעית תופסת את דמיה ואסורה אי מה קדש תופס את דמיו ויוצא לחולין אף שביעית תופסת את דמיה ויוצאה לחולין ת"ל תהיה -בהוייתה תהא הא כיצד ילקח בפירות שביעית בשר אלו ואלו מתבערין בשביעית לקח בכשר דגים יצא בשר נכנסו דגים ברגים יין יצאו דגים נכנס יין ביין שמן יצא יין ונכנם שמן הא כיצד יאחרון אחרון נתפם בשביעית יופרי עצמו אסור ואידך קסבר שני כתובין הבאין כאחד מלמדין ואיצטריך הוא למעוטינהו: **כותני'** שאלו את הזקנים ברומי אם אין רצונו בעבודת כוכבים למה אינו מבטלה אמרו להן אילו לדבר שאין צורך לעולם בו היו עובדין היה מבטלו הרי הן עובדין לחמה וללבנה ולכוכבים ולמזלות יאבד עולמו מפני השומים אמרו להן א"כ יאבד דבר שאין צורך לעולם בו ויניח דבר שצורך העולם בו אמרו להן אף אנו מחזיקין ידי עובדיהן של אלו שאומרים תדעו שהן אלוהות שהרי הן לא בטלו: גכו ת"ר ®שאלו פלוסופין את הזקנים ברומי אם אלהיכם אין רצונו בעבודת כוכבים מפני מה אינו מבטלה אמרו להם אילו לדבר שאין העולם צורך לו היו עובדין הרי הוא מבטלה הרי הן עובדין לחמה וללבנה ולכוכבים ולמזלות יאבד עולם מפני השוטים אלא עולם כמנהגו נוהג ושומים שקלקלו עתידין ליתן את הדין דבר אחר הרי שגזל מאה של חמים [והלך] וזרעה בקרקע דין הוא שלא תצמח אלא עולם כמנהגו נוהג והולך ושומים שקלקלו עתידין ליתן את הדין דבר אחר הרי שבא על אשת חבירו דין הוא שלא תתעבר אלא עולם כמנהגו נוהג והולך ושומים שקלקלו עתידין ליתן את הדין והיינו דאמר ריש

אסוף לקיש אמר הקב"ה לא דיין לרשעים שעושין סלע שלי פומבי אלא שמטריחין אותי ומחתימין אותי בעל כרחי שאל פלוספום אחד את ר"ג כתוב בתורתכם יכי ה' אלהיך אש אוכלה הוא אל קגא מפני מה מתקנא בעובדיה ואין מתקנא בה אמר לו אמשול לך משל למה"ד למלך בשר ודם שהיה לו בן אחד ואותו הבן היה מגדל לו את הכלב והעלה לו שם על שם אביו וכשהוא נשבע אומר בחיי כלב אבא כששמע המלך על מי הוא כועם על הבן הוא כועם או על הכלב הוא כועם הוי אומר על הבן הוא כועם אמר לו כלב אתה קורא אותה והלא יש בה ממש אמר לו ומה ראית אמר לו פעם אחת נפלה דליקה בעירנו ונשרפה כל העיר כולה ואותו בית עבודת כוכבים לא נשרף אמר לו אמשול לך משל למה"ד למלך ב"ו שםרחה עליו מדינה כשהוא עושה מלחמה עם החיים הוא עושה או עם המתים הוא עושה הוי אומר עם החיים הוא עושה א"ל כלב אתה קורא אותה מת אתה קורא אותה א"כ יאבדנה מן העולם אמר לן אילן לדבר שאין העולם צריך לן היו עובדין הרי הוא מבטלה הרי הן עובדין לחמה וללבנה לכוכבים ולמזלות לאפיקים ולגאיות יאבד עולמו מפני שוטים וכן הוא אומר

על אשת חברו דין הוא שלא חייעבר ממנו אלא העולם נוהג כמנהגו ושוטים שקקקדו עומדין ליזמן את מנס נעידות ענקן (חובו ווו: ועוד עצגהו. אתר לעפישינה ענתו (חובה ממנו אלא העולם נוהג כמנהגו ושוטים שקקקדו עומדין ליזמן נחשת בכסף מדין הייעוד לרשעים שעושין סלע שלי פומבי פרוד הגידול אלא שמטוידוץ אותי כדכתייב הייעולה כדגרסינן בב"ב עתיר נסין עתיר פומבי דבר הגידה גדול אלא שמטוידוץ אותי כדכתיים היי בדבריכם: שאל פילוסוף את ר"ג כתיב כי ה' אלהיך אש אוכלה מפני מה מתקנא בעובדיה ואינו מתקנא בה אמר לו משל למלך שהיה לו בן ואותו הבן גידל כלב והעלה שם הכלב בשם אביו וכשושבע א"ל חיי כלב אבא אביו על מי יש לו לכעוס על בנו או על הכלב הוי אומר על בנו א"ל כלב אתה קורא לעבודת כוכבים והלא יש בה ממש שפעם אחת נפלה דליקה ונשרפה כל העיר